

Σωκράτης Σκαρτσής

Το θέλημα

Αν βγαλω τις γραμμες απ' τα πραγματα
 και τα πραγματα απ' την καρδια μου,
 γδυνομαι την αληθεια
 μενω μονος
 αναπνεω ξενος χωρις πατριδα
 κινουμαι ολοκληρος εδω
 ξενος ματια κοιταγμενα
 μαζι μ' ολα.
 Γι' αυτο παιζω τα πραγματα
 γραμμες πατριδας
 απ' την ξενιτια της καρδιας μου
 που παλλεται προσωπο,
 κοιταω ονοματα
 και με κοιτανε προσωπα
 το πουλι ως την παλαμη σου
 το χορταρι ως την πρωτη ως την τελευταια σταγωνα
 νερο με νοημα με κοιταει
 και το πινω.
 Να λοιπον η ανασα του νου μου
 στον παλμο της καρδιας μου
 και καλο να ειναι η πραγματικοτητα.
 Παιζω για να παιζομαι.
 Ομως η λαχταρα μου
 με φυλλα και πουλια κι ανασες
 κι ολοκληρη την καρδια μου
 με γδυνει κι απ' τη γυμνοτητα μου
 και μ' ονομαζει οπως θελει
 θεληση πιο μονη κι απο μενα
 θεληση που με θελει.
 Ετσι θελω.

(Ανάστημα, 1999)

Сократ Скарци

ЖЕЉА

Ако обришем црте са ствари
 а ствари из срца
 огољујем истину
 остајем сам
 дишем као странац без отаџбине
 крећем се цео овде
 странац очи у очи
 са свим осталим.
 Зато се играм стварима
 цртама отаџбине
 због туђине срца
 што дрхте на лицу,
 гледам имена
 а гледају ме лица
 птица све до твог длана
 влат траве до прве до последње капи
 вода ме гледа са смислом
 и ја је пијем.
 Ето даха мом уму
 међу откуцајима срца
 добро би било да је стварност.
 Играм се да бих био изигран.
 Али моја ме жеља
 са лишћем птицама уздасима
 целим мојим срцем
 огољава и нагог
 назива по својој жељи
 жеља усамљенија од мена
 жеља која ме жели.
 То желим.

(Стас, 1999)